

מסכת ערכין

פרק ב' משנה ג'

אין פוחתין מעתרים ואחת התקיעות במקdash ולא מוסיפין על ארבעים ושמנה. אין פוחתין מני נבלין ולא מוסיפין על ששה. אין פוחתין מני חלילין ולא מוסיפין על שנים עשר. ובשנים עשר יומ בשנה החוליל מכה לפניו המזבח. בשותה פסח ראשון, בשותה פסח שני, ביום טוב ראשון של פסח, ביום טוב של עצרת, ובשנות ימי חג, ולא היה מכה באבוב של נחש אלא באבוב קנה, מפני שהוא שקולו ערב. ולא היה מחייב אלא באבוב ייחידי, מפני שהוא מחייב יפה: